

Geluidsfragment 1 van 1963 - Huis van Alijn

Néû goan iech èè vertèlle va Gréûls ze schóébrejer, Kóstã Vander Stroate. Ââ. Da's vir den oarlog gewieës. Dieë vejerde z'ne zjubielee va vèèfentwientsjieg joar getréûd. 't Ès zeker èn vèèfzèsentwientsjieg gewieës, rond tieën tèt. Èn da weur op gunsdaag va kèrremis. Èjn de fíés, joa, e fíés, drènkfíés, da weur ènne Konkordia obben Havermerrek èjn dan weur 'm doa. Z'aa nen tabbleu goffreerd van im èn z'n vreu. E portrèt da kreeg 'm vanne maatschappèè. Èn iech zouet èn ieë euch. Lengs miech zouet Rutte, dieë toueres obb'aa bâân bréûr gewieës ès. Ââ ja, Milleke. Èn annen anere kant va miech zouet de kneuk Króéeneberregs, dieë bè ze baartsje. È? Dieë bè ze bulstje. Èjn e bietsje voader zouet Píéters, dieë vanne Pejerloskring, den dirrizzjent dieë obb't goevernement vrieger veur'n oarlog weur, da èè obbe boelvaar gewund hèt. En doa weur al gezoenge gewoare èn gebabbeld èn't weur altèd dezellefde man, Martë Proesmans ènen tenor, è. Dieë zoenk. Doen zit Píéterske tege miech: Ma nondedzjiegel, Bleuks, zee'm. Gud dzj'oech néû zoe loate de baard vieëge, zee'm. Dziejieë hèn ne barrieton, zee'm. Wa's toch nondedzjie zoe nen tenor, zee'm. Zènk dzjieë'ns e liedsje. 'Ch sèk: Joa ma, menieër, zee'ch. 'Ch sèk: Iech hèn ta nog nóéeni gedoan, èn 'n kompannej opgetrieëd èn iech zeu t'r euch veel minse mar affrontere, affrontere bèè, hèn. Joa ma, zee'm. Ma iech weur geríéd. Doa zouet íéne lengs miech dieë de kantor weur ènne kèrrek. Èn da weur piek-a-piek obbe kèster. Èn dieë haa miech e liedsje gelank ever 'n mojn of èjntsbig trèk, da ze vrieger joare èn de "Staar" èn Maastriech zoenke. Da ès 'n zangmaatschappèè, 'n beroemde. De Staar, da bestíé nog, è. Èn dee aa miech e liedsje gelank da doa altèèd gezoenge woart op fíéskes. Ma gi mezejk bèè. Zoedus, iech mos toa mezejk op zieke. 'Ch aa ter dan toch gevonne da rèènde. Èn iech dach èmm'n ege: As tee fíés ès, èn iech zèn 'ns zoe gek, dan trieën iech toabèè op. Da weur goued. Píéterske hoenk nog

ammiech, ammiech: Allè, zènk toch 'ns, è, zènk toch 'ns. Den anere stóéet. Iech 't parrek èn. Iech bleef ni achter m'ne stouel zitte, midde vanne zââl èn. Èn iech maakde m'n komplementen anne kèster èn z'n medam. Iech sèk: En néû goan iech ter oueren ieër ins e liedsje zènge van èmm'ne joengen tèèd, è. 'Ch sal ter íén va zènge, íé komplètsjen èn dan èz'd'amen èn éût. En iech trieëden âân. Èjn iech bedach miech zoe 'ns goued èn iech begos. 'Ch haa al tíéken gedoan an De Maarke - hé - zoe'ns gebroemp, de piâneu èn gank èn iech weur vertroeke.

Ik heb ter een mooi liefje, ze heet Adèle
Een aardig mooi meisje, je kent ze wel
Ze is wel wat scheel, maar da hindert me nie
Verzot word je dadelijk op als je haar zie
Ze zochten nog Willem, ik durf haas nie
Als ze mijn oogjes bezien
Adèle, Adèle
Niemand wie op uw scheel oogskes let,
En wij drinken en wij klinken
Met kermis dan vieren wij pret
Adèle, Adèle
Niemand wie op uw scheel oogskes let
En wij drinken en wij klinken